

روایتی از بومی سازی بذر سیب زمینی به روش کشت بافت توسط شرکت دانش بنیان اردبیلی

برشانه های سیلان

موضوع کشاورزی و امنیت غذایی یکی از مهم ترین موضوعات استراتژیک هر کشور است. کشورهای مختلف بر سر این موضوع سرمایه گذاری های کلانی انجام داده اند. تولید بذر مرغوب و منطبق با شرایط بومی نیز اهمیت بالایی دارد. شرکت های معدودی در دنیا دانش تولید بذر را دارند که گاهاً اهرم فشاری هم می شود برای اهداف سیاسی کشورها. متن زیر روایتی جالب از بومی سازی بذر سیب زمینی توسط آقای سید ساعد اردبیلی است.

حسین. ر.
پژوهشگر

می شد و خاک حاصلخیزی داشت را به زمین انتقال داده و از پایین زهکش می کردم. به طوری که ارتفاع زمین من حدود نیم متر از زمین های مجاورش بالاتر است.

شرکت دشت زرین اردبیل

کم کم به کشاورزی رو آوردم. ایامی که مرخصی می گرفتم می آمدم سر زمین. مدتی گذشت و احساس کردم که حالم روز به روز بهتر می شود. محل خدمتم را به اردبیل انتقالی گرفتم. حالا فرصت زیادی برای رسیدگی به

قبل از انقلاب جذب نیروی ژاندارمری شدم. پدرم در زمان جنگ در منطقه خوزستان موج انفجار من را گرفت و تمام اموراتم به دست دارو بود. خواب و خوراک و همه چیزم وابسته به دارو بود. کادر نیروی انتظامی بودم و در شهر تهران خدمت می کردم. تهران هم که شهر شلوغ و آلوده ای است شدت بیماری ام را افزایش می داد. دیگر تحمل نداشتم، طوری که چند بار تصمیم به خودکشی گرفتم. یک بار به دکتر محیط، پزشک معالجم گفتم که پدرم از عارفان شهرمان است و عنوان خودکشی زینده نام پدرم نیست. راهی را به من نشان بده تا خلاصم کند. دکتر پیشنهاد داد تا به طبیعت پناه ببرم. در اوایل انقلاب زمان، ۳۰۰ هزار تومن وام داده بودند که با آن در میدان توحید تهران خانه ای خریدم. سال ۶۷ آن را فروختم و زمین بایری حدود ۵۰ هکتار را اطراف فرودگاه اردبیل خریدم. در آن زمین شروع به کشاورزی کردم. زمینی که خریده بودم شوره زار بود. هر جایی کارهای عمرانی انجام

یک بار به دکتر محیط، پزشک معالجم گفتم که پدرم از عارفان شهرمان است و عنوان خودکشی زینده نام پدرم نیست. راهی را به من نشان بده تا خلاصم کند